

Cuộc Sống Lúc Tuổi Già

Tên: Nguyễn Lê

Th số: 7913; Số: 225;u, 12 Tháng 6 Năm 2009 22:36

Bà Ba bị bệnh cao máu đã lâu, bà vẫn uống thuốc đều đặn mỗi ngày. Một ngày đẹp trời, bà nhấc đầu, chóng mặt. Đo áp suất máu lên tới 145/95. Cô con gái bà gọi 911 đưa vào nhà bệnh viện. Bà may mắn vượt qua cơn bệnh stroke không phải liệt giun. Các con bà đành phải gọi bà vào viện dưỡng lão để theo dõi cơn bệnh cao máu lúc trẻ, lúc sốt. Các con bà vì phải đi làm kiếm sống trên cơm áo không còn thì giờ lo săn sóc sức khỏe cho bà và lo cơm ngày ba bữa cùng nhau vì không tên.

Ngày bà vào viện dưỡng lão lúc đầu còn cảm thấy xa lạ, thói quen ăn uống dần dần, chế độ, phương tiện gì đó hoàn toàn khác hẳn với sinh hoạt ở nhà cùng đàn con cháu nội ngoại. Để được một thời gian, dần dần bà cũng cảm thấy quen với lối sống trong viện dưỡng lão. Bà được phục vụ cơm ngày 3 bữa, dọn phòng thay khăn giường quét dọn, tắm rửa, được săn sóc sức khỏe chu đáo, thoải mái nhu cầu cần thiết hàng ngày.

Nhà bà thích nhất là ăn uống. Bà mê các món ăn Việt Nam như canh chua cá bông lau, cá lóc kho tộ, thịt đông, dưa chua v.v... Ngày sống trong viện dưỡng lão, bà được phục vụ toàn đồ ăn nấu nướng theo kiểu Mỹ như bánh mì sandwich, spaghetti nấu với cheese, xà lách thái nhỏ trộn dưa leo, cà chua. Tráng miệng bằng sữa chua (jello), nước táo, nước cam v.v...

Bà rất nhàn và thêm các món ăn Việt Nam. Khi mọi cuộc tụ họp, các con bà thay nhau vào viện đưa bà đi ăn uống tại các nhà hàng Việt Nam và mua bán vặt tại các siêu thị Á Đông để bà thoải mái không khí Việt.

Ngồi lâu trên ghế, nằm riết trên giường, bà miên man nghĩ tới các bạn bè cùng lớp tuổi. Bà thấy bạn bà cũng vào viện dưỡng lão như bà ngay quận Cam ở Cali đã được trên 2 năm. Bà thấy có đứa con ở mãi Seattle, tiểu bang Washington lâu lâu mới có dịp thăm bà. Bà rất cô đơn, tiếng Anh tiếng anh bập bọ yes hay no. Mọi chuyện được phục vụ đầy đủ với mọi phương tiện, nhưng bà vẫn cảm thấy đơn chiếc, thiếu vắng con cháu vô vàn.

Bà Ba lại nghĩ tới bà bạn trong viện dưỡng lão ở bang New York, nay không còn biết chuyện con bạn bè là ai. Bà nhớ đó mà linh hồn dưỡng như đã về chùa Chúa, tính đến nay đã được 8 năm. Bà tiếp tục được viện dưỡng lão nuôi sống bằng thức phẩm làm qua đường ruốt. Tim, phổi, bao tử hoạt động bình thường nên da dẻ vẫn hồng hào chỉ còn đôi mắt vẫn đưa đũa không còn linh hoạt nữa.

Cuộc Sống Lúc Tuổi Già

Tác Giả: Nguyễn Lê

Thứ Sáu, 12 Tháng 6 Năm 2009 22:36

Bà Ba thäng nghĩ dù thä nào đi nữa, bà vẫn còn may mắn hơn rất nhiều người. Tuổi già như bà đã được các bác sĩ chăm sóc sức khỏe, cuộc sống vẫn già hoàn toàn thoải mái tìm kiếm ăn, giấc ngủ được các sinh hoạt thường ngày. Qua truyền hình, báo chí, các công nhân Việt Nam vẫn còn vất vả trăm chiäu, vẫn còn phải lo kiếm sống mỗi ngày. Mọi đau khổ được các bác sĩ chăm sóc, con cháu không có khả năng giúp đỡ vì chính cuộc sống của chúng còn căng thẳng.

Qua bốn bè, bà được biết nhiều người trẻ tuổi hơn bà đã học các môn bóng đá, bóng rổ, bóng chày, con nỉ vì các căn bệnh như ung thư phổi, ung thư gan, ung thư màng óc, ung thư vú v.v...

Ngày qua ngày, bà lại tiếp tục học tập và lúc tuổi thanh niên đi học hoa hồng. Lúc lên xe hoa về nhà chồng, sanh con đẻ cái giúp chồng xây dựng sự nghiệp, giáo dục con cái, bốn ba cuộc sống vẫn vui vẻ xuôi.

Rồi đến ngày 30 tháng 4 năm 1975, gia đình bà may mắn được máy bay Mỹ chở tới Phi Luật Tân rồi qua Mỹ và trở lại 1 thời gian và cuối cùng được nhập cư vào bang Louisiana. Muốn tìm kiếm việc và lên gia đình bà đến với quận Cam bang Cali. Tôi công việc bán đồ ăn ngoài chợ thì tôi việc mua sắm bán đồ ăn trong nhà hàng ngay trong lòng đất nước Mỹ buổi ban đầu. Nuôi con giáo dục, giúp đỡ con cái tốt nghiệp ra trường đi làm việc.

Hai thập niên 90, ngày không may xảy ra khi người bạn đời bà lại, bệnh tật thì ngày bà sức khỏe, lúc kiät, tuổi già, sức yếu, bệnh tật phải vào nhà dưỡng lão.

Bà nhớ lại lúc ông chồng còn sống, đưa bà đi chơi đó đây, hết buổi biển Santa Barbara, tới sông bài tới Las Vegas, ghé trí tới Disneyland tới Seaworld ở San Diego, tới Hollywood Universal Studios, gặp gặp bạn bè, bà con thân nhân, anh chị em ở các tiểu bang khác tới thăm. Ôn lại các kỷ niệm đã qua, nói chuyện thoải mái, nhắc chuyện vui vẻ, ồn ào. Các con cái bà cũng được dịp chia sẻ không khí vui vẻ của đời gia đình. Ngày ngày bà được giúp đỡ giặt giũ, ăn uống, âu yếm, chia sẻ tình nghĩa và chăm sóc sau mấy chục năm trời chung sống với đức lang quân.

Tất cả những ngày vui, kỷ niệm êm đềm đó nay đã thuäc vä dĩ vãng. Ông xã bà để lại gánh nặng đi làm bà cảm thấy hết sức, mệt mỏi, mệt mỏi cô đơn ám ảnh. Bà không còn được nhìn thấy nữa

Cuộc sống Lúc Tuổi Già

Tên: Nguyễn Lê

Tháng: 12, Năm: 2009, Ngày: 22:36

Có lẽ, ánh mặt trời thân tình, lời nói âu yếm vang vọng bên tai, sự giúp đỡ chu đáo của những người thân khi cần thiết.

Bà ngày đó gần gũi các người thân mà vẫn cảm thấy lạc lõng khi không còn người bạn đi bên cạnh. Bà ít nói, ít cười, không vui vẻ, hèn nhút, thối mái - khác hẳn năm trẻ tuổi.

Hiện nay mọi cuộc tụ tập, bà đều mong muốn được gặp gỡ con cháu và được chúng ta đi thăm bà con, bạn bè, thưởng thức các món ăn như ý thích các nhà hàng quen thuộc. Thay đổi không khí bằng cách tham dự các chương trình ca vũ như các hội viên đồng nghiệp các khán thính giả người Việt hoặc các buổi hòa nhạc và các ca sĩ nổi tiếng hay người cũng như quê nhà.

Tất cả những việc trên bà hy vọng sẽ kéo dài trong cuộc sống lúc tuổi già trên miền đất hình phúc Mộng.